

“ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΜΑΒΙΛΗ”

Νὰ καταιβεῖς λαγκάδια, νὰ περάσεις
 Νερά τρεχάμενα, πλατάνια, πεῦκα, νᾶνε
 Χάρισμα ἢ ζωὴ ἀπ' ἀθάνατα στοιχεῖα·
 Μὲ τὸ χέρι κάθε καρπὸ νὰ φτάσεις
 Κερασιές, μυγδαλιές, ὅσα περνᾶνε
 Σὲ μιὰ βουνίσια ἀπάφθνη ἡσυχία
 Κι ἀπ' ὄνα ξάγναντο γλυκὸ ἀνηφόρι
 Τῆς θάλασσας νὰ ἴδεις τὴν εὐτυχία·
 Καὶ νᾶσαι ἐκίος, πὺν τόσον ἔχει ζήσει,
 Πὺν τὸ μέλι τὸ γεύεται ἀπ' τὸ βᾶτο,
 Θύμο, βάρσαμο, ἀφάνα, ὡς τὸ μελίσι·
 Καὶ μὲς στὸ μεσημέρι τὸ φλογᾶτο,
 Νᾶσαι, σὰν ὁ ἥλιος νᾶχει πάει νὰ δύσει,
 Νᾶνε ὁ μισὸς στὸ πέλαγο ἀποκάτω.